

ת"פ 32455/02/16 - מדינת ישראל - פמ"ד נגד פייז סלימאן אבו עסא

בית משפט השלום בבאר שבע

י"ג תמוז תשע"ח
26 יוני 2018

ת"פ 32455-02-16 מדינת ישראל נ' אבו עסא
תיק חיצוני: פמ"ד 190/16

לפני	כב' השופט רון סולקין
המאשימה	מדינת ישראל - פמ"ד ע"י ב"כ עו"ד היבה טבאג'ה
נגד	פייז סלימאן אבו עסא ע"י ב"כ עו"ד אורי בן חנן
הנאשם	

גזר דין

כתב האישום והסדר הטיעון

הנאשם שלפני נותן את הדין בגין עבירה של איומים, בניגוד לסעיף 192 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977.

בהתאם לעובדות כתב האישום המתוקן 1/ת, בהן הורשע הנאשם במסגרת הסדר טיעון, בעקבות תיעוד מצולם שהגיע לידי הנאשם, בו נראה ראש המועצה בישוב בו מתגורר, מצוי במקום המשמש להימורים באמצעות מכונות מזל, במרכז מסחרי בעיר באר-שבע - שלח הנאשם את התמונה אל ראש המועצה ואיים לפרסם אותה, בודעו, כי המתלונן - ראש המועצה, איש דת, והפרסום עלול לפגוע בו. האיום כלל, בין היתר, כי המתלונן יסיים את תפקידו כראש המועצה ו"ילך הביתה" לאור הפרסום.

בעקבות אותו איום, נפגש המתלונן, בהנחית משטרת ישראל, עם הנאשם, אשר איים עליו פעם נוספת, כי אין לו מה להפסיד וכי המתלונן רשאי "להתפלל על הנביא" כדי שהסרטון לא יפורסם.

בין הצדדים נקשר הסדר טיעון, במסגרתו תוקן כתב האישום, אשר, בתחילה ייחס לנאשם עבירה חמורה יותר, של סחיטה באיומים ואף דרישת כספים מראש המועצה.

הסדר הטיעון גובש לאחר שהחלו להישמע הראיות, ובין היתר - עדות ראש המועצה, אשר בתחילה נמנע מלהתייצב.

ההסדר לא כלל הסכמות ענשיות.

ראיות לעונש

התביעה הגישה לענין העונש, את המרשם הפלילי של הנאשם, אשר הורשע, גם בעברו, במספר עבירות דומות, שענינן איומים ואף סחיטה באיומים. כן הורשע במספר עבירות נגד הרכוש. עם זאת, הרשעתו האחרונה ניתנה בשנת 2006, בגין עבירות מאותה שנה.

ההגנה לא הגישה ראיות לענין העונש.

טענות לעונש

התביעה מדגישה את הצורך בהרתעת הנאשם וכן הרתעת הרבים, מפני איומים על אנשי ציבור, המבצעים את תפקידם. כן מדגישה את העובדה, כי המדובר בעבירה מתוכננת ומתמשכת. לשיטתה של התביעה, היה באיום, בנסיבותיו, כדי לפגוע בעקרונות השיטה הדמוקרטית.

בנסיבות הענין, עותרת התביעה לענישה, במתחם שינוע בין 4 עד 18 חדשים מאסר בפועל, בתוספת מאסר מותנה; קנס; פיצוי לנפגע העבירה. לנוכח עברו הפלילי של הנאשם, עותרת התביעה לענישה על הצד הגבוה של המתחם.

ההגנה מדגישה את התיקון המשמעותי בכתב האישום.

עוד טוענת ההגנה, כי עלה מהראיות שנשמעו, שהאיומים באו על רקע הסכם בלתי חוקי, שערך המתלונן במסגרת מסע בחירות שלו ועל מנת לגרום לו לקיים את ההסכם. לטענת ההגנה, היה ראוי להעמיד גם את המתלונן - ראש המועצה - לדין.

עוד נטען, כי בכך שפנה ראש המועצה למקום בו מתנהלים הימורים, המצוי במתחם ציבורי - למעשה, ויתר על פרטיותו.

כן נטען, מטעם ההגנה, כי בסופו של דבר, לא פורסמה תמונה ולא נגרם נזק.

ההגנה עתרה להסתפק בהשתתפות עונש צופה פני עתיד.

בדברו האחרון, מסר הנאשם, כי מתנצל על הסיטואציה שאליה הגיע וכי מטרתו המקורית היתה לפעול למען הישוב.

דין והכרעה

אין ספק, כי מן הפן העקרוני, קיים נופך של חומרה לסוג העבירה שעבר הנאשם, וזאת היות שהאיומים כוונו כלפי איש ציבור נבחר, על רקע תפקידו. צודקת התביעה, כי בדרך כלל, על בית המשפט להתייחס בכובד ראש למקרים מסוג זה, על מנת להבטיח ההליך הדמוקרטי התקין ולמנוע השפעה על נציגים נבחרים על ידי גורמים אלימים או עברניים.

לאור האמור, חרף כך שהמדובר בסעיף עבירה שאינו מן החמורים - מוצא בית המשפט לקבוע מתחם ענישה, אשר ינוע, החל מעונש מאסר מותנה ועד לשנת מאסר בפועל, בגין איומים על איש ציבור נבחר, שמטרתם להדיחו מתפקידו.

אשר לקביעת עונשו של הנאשם במסגרת המתחם - אמנם, לחובת הנאשם עבר פלילי שאינו קל, אך כאמור לעיל, מזה כ-12 שנה לא נרשמו לחובתו עוד הרשעות כלשהן. כך שניתן לומר, כי הנאשם זנח את דרכו העבריינית.

מעבר לאמור, המדובר במקרה שהוא חריג בנסיבותיו: אין חולק, כי עצם העובדות אותן ביקש הנאשם לפרסם, קרי: כי ראש המועצה בשוב בו מתגורר, נתפס בנסיבות המלמדות על חשד להשתתפות בהימורים במכונות מזל - היא עובדה, שעשויה היה להיות בה ענין לציבור; אלמלא הדרך השגויה בה נקט הנאשם - ניתן לומר, כי יתכן שהיה מקום לפרסום כזה, כל עוד לא הופנו איומים ולא הותנה בדרישות כלשהן.

הוסף לאמור, כפי שפורט לעיל, כי המתלונן עצמו, בהתנהגותו ובדברים שמסר בבית המשפט, נמנע מלהביע ענין משמעותי בהליך הפלילי, ככל הנראה מסיבותיו שלו.

תוך שבית המשפט נותן המשקל לתיקון המשמעותי בכתב האישום, תיקון אשר, כאמור, נערך לאחר שמיעת הראיות המרכזיות מטעם התביעה, לרבות עדות המתלונן - מוצא בית המשפט, בנסיבותיו המיוחדות של תיק זה, כי די בענישה על הרף הנמוך של מתחם הענישה, קרי: ענישה צופה פני עתיד, בצירוף עיצום כספי מסוג קנס משמעותי, בהיקף כזה שיהיה בו כדי להרתיע את הנאשם.

לאור העובדות שעלו במהלך שמיעתו של תיק זה, אין בית המשפט מוצא לנכון לפסוק רכיב של פיצוי.

לאור כל האמור, גוזר בית המשפט על הנאשם הענשים כדלקמן:

א. 4 חדשים מאסר על תנאי למשך 3 שנים מהיום, שהנאשם לא יעבור עבירה בניגוד לחוק העונשין, תשל"ז-1977, סעיף 192 או עבירה בניגוד לפרק י"א, סימן ו' לאותו חוק;

ב. קנס בסך 10,000 ₪ או 60 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-10 שיעורים שווים ורצופים, החל מיום

15/08/18 ו בכל 15 לחודש שלאחר מכן.

הודעה זכות הערעור.

בשולי הגליון: אשר לטענת ההגנה בדבר הרקע לאירועים הנטענים בכתב האישום - אכן עלה, מהראיות שהחלו להישמע בתיק זה, כולל עדות המתלונן עצמו, שלמעשה, לא הכחיש המתלונן, כי טרם בחירתו לראשות המועצה, נערך הסכם, במסגרתו התחייב לספק משרות לבני משפחת הנאשם במועצה המקומית, בתמורה להצבעה לטובתו. פרט זה אינו מופיע בכתב האישום המתוקן ועל כן, לא ניתן לו משקל בעת קביעת העונש. ואולם, יש ממש בטענת ההגנה, כי המדובר בהסכם העשוי להיות בעל השלכות בעייתיות ביותר מן הפן החוקי, ותמוה, כיצד ענין זה לא נחקר ולא ננקט צעד כלשהו על מנת לבררו.

ניתנה היום, י"ג תמוז תשע"ח, 26 יוני 2018, במעמד הצדדים.